

Olv.: Péld 4,10-15.18-27 – Ef 4,17-24 – Mt 7,24-29
A sziklára épített ház

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Szeretettel köszöntöm a Testvéreket. Bizony igen rászorulunk arra a biztatásra, amit most hallottunk ebben a bevezető énekben, hogy Szent István király ünnepén örülnek az angyalok, magasztalják az Isten Fiát. Legalább az angyalok örülnek. Reménykedünk abban, hogy a magyarok is újra megtanulnak ünnepelni. Ilyen kevesen még soha nem voltunk ebben a kápolnában Szent István király ünnepén. Ha ennek az lesz a következménye, hogy a délutáni ünnepen sokkal de sokkal többen lesznek mint eddig, akkor ezt örömmel nyugtázom. Ha nem, akkor vajon ki tanít meg bennünket ünnepelni, ha nem a mi első Szent Királyunk, akinek köszönhetjük a magyarságukat, köszönhetjük a kereszténységünket. Ha kevesen is vagyunk, a lelkünket szedjük össze és mondjunk köszönetet ezen a mai ünnepen Szent Istvánnak, aki a magyarok védőszentje. Ennek a kicsi kápolnának is a védőszentje. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket és bánjuk meg bűneinket, hogy méltóképpen ünnepelhessük az Úr szent titkait.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Remélem ünnepel az ország, nem csupán azért, mert szinte tapintható az emberek felől áradó bizonyosság, hogy valami új kezdődik, valami új kezdődhet. Nyilvánvaló ez mindegyikünk közreműködésével történhet. Jaj annak, aki ebből kimarad. Jaj annak és sajnálatra méltó az az ember, aki ebben nem akar részt venni. Ha volt ünnep ebben a hazában évszázadokon keresztül, ez Nagyboldogasszony ünnepe volt. Az a nap, amikor a király törvényt hirdetett, amikor a király a törvénynek megfelelően igazságot osztogatott.

A mi életünkben legfontosabb ünnep ez a mai nap. Vallási ünnep és nemzeti ünnep. Hosszú-hosszú évszázadokon keresztül vallási ünnep volt, de mindig csak a Nagyboldogasszony ünnepe után. Ebből nemzeti ünnep lett a XIX. század során. Oly nagy jelentősége lett a nép életében és a nemzet életében, hogy még a legsötétebb kommunista időszakban is megmaradt ez az ünnep, még ha el is torzították. Hiszen Szent Királyról nem lehetett beszélni. Államalapításról óvatosan. Kenyér ünnepéről szélesebb igényességgel és körben. Ma kapaszkodjunk abba a lehetőségbe, hogy ez az ünnep minden magyar ember számára üzenetet hordoz. Függetlenül attól, hogy mennyien vagyunk a templomban, függetlenül attól, hogy mennyien ünnepelnek majd különböző rendezvényeken és eseményeken, ez az ünnep megmozdítja a magyarok szívét, a magyarok érzelmvilágát. Ebben az esztendőben sajátos párhuzamokat találhatunk István király időszaka és a mostani időszak között.

Az ünneplés lényege.

Márai Sándor írja az ünneppel kapcsolatosan: “Az ünnep a *különbözés*.” Ezzel azt fejezi ki, hogy ez egy olyan nap, ami különbözik a többi naptól. Ugyancsak ő fogalmaz így: “Az ünnep az élet lényege.” Az ünnep az élet felsőbb értelme. Ez a szempont az, amibe bele kell kapaszkodnunk, mert az élet felsőbb értelmét kell fölismernünk és a mindennapjainkat, - ha

figyeltünk az olvasmányra, meg a szentleckére, - a mindennapi életünket ennek a felsőbb értelemnek a szellemiségében, a jegyében kell elgondolnunk, berendeznünk, ha meg akarunk maradni magyarnak, kereszténynek. Egyáltalán ha mi magyarok nem akarunk eltűnni a térképről.

Szent István királyunk okossága.

Akkor, amikor István király színre lépett, - természetesen már édesapjával kapcsolatosan is igaz ez, - akkor valamilyen fajta *életmentés, nemzetmentés kezdődött el*. A napokban hallottam talán valamelyik rádióműsorban, hogy a magyarban az "okos" szót egyetlen nyelv sem ismeri abban az értelemben, ahogy mi magyarok azt használjuk. Szent István nagyon okos volt, nem csupán bölcs. A bölcsességet szoktuk mindenek fölé emelni. Okos volt, ok és okozati összefüggéseket mélységeiben látta és ezért tett olyan lépéseket, hozott olyan döntéseket, hogy abból a magyarságból nemzet lett. Sőt Európa meghatározó nemzete lett, az európai közösségnek egy erős tagja lett a gyűlölt és megvetett magyarokból. Hiszen randalíroztunk itt Európában, öltünk, raboltunk, gyilkoltunk.

***István király okosságának köszönhetően
ezekből a magyarokból egy olyan nemzet lett,
hogy kívánatos volt idetelepülni.***

Kívánatos volt idejönni másoknak is, akik itt otthonra találtak, hazára leltek. Ezáltal egészen sajátos szerepe bontakozott ki a magyarságnak itt Közép-Európában, itt a Kárpát-medencében.

Szent István király az "apostoli király."

Szilveszter pápa, aki III. Ottó német-római császárnak volt a tanácsadója, *koronát küldött István királynak*. Pápasága előtt Ravenna-i apát volt, hatalmas műveltségű ember. Állítólag korának legműveltebb embere. Seville-ben, Cordova-ban tanult és ott bizonyos értelemben az arab műveltséget is elsajátította. Megkülönböztetett figyelemmel kísérte – ahogy a történetírók mondják – Istvánnak és Koppánynak a hadakozását. Ebben a párviadalban dőlt el a magyarság sorsa. Lett olyan útja a magyaroknak, ami meghatározó volt az elmúlt ezer esztendőben. Szilveszter pápa koronát küldött István királynak. Azt mondják, azt tartják, hogy ebben a gesztusban István király elismerése is volt.

***István király, ez a nagyszerű ember nem csupán államalapító, országépítő,
hanem már akkor így fogalmazódott: "Apostol!"***

Ezért is használta a magyar király ezt a címet: *"Apostoli király."* Bárcsak minden királyunk apostoli lett volna, akkor az István király utáni időszak is sokkal de sokkal szerencsésebb lett volna, mint ahogy azt számtalan esetben megtapasztaltuk és elszenvedtük.

Testvérek! Rendkívül fontos, hogy ha István királynak, az államalapítónak, országépítőnek és ***apostolnak*** a gondolkodását meg akarjuk érteni, ez valójában csak az Isten országa szempontjából érthető. István király ebben a szellemiségben gondolkodott és élt, hogy a földi élet megkezdett örök élet. Az Isten országa köztetek van. Egyszerűen így mondhatom: Isten előtti felelősségtudattal dolgozott, dolgozott az ő népéért, az ő nemzetéért és formálta és alakította a jövőjét.

Keresztény értékigazságokat az alkotmányban és az életünkben.

István király két törvénykönyvet is összeállított, hiszen törvényhozó és igazságszolgáltató is volt. Ezek elvesztek. De ami nagyon lényeges és fontos, hogy ezek a törvénykönyvek a

felvezetőjükben értékigazságokat jelenítettek meg. Nem tételes parancsolatokról, meg törvényekről volt szó elsősorban, hanem azokról az értékigazságokról, amelyekre a parancsolatokat, a törvényeket építeni lehet. Ezek az értékigazságok – ne menjünk a részletekbe, hogy mik azok, - megfogalmazódtak a fiához írt intelmeiben. Miért fontos ez? Magyarországon egyre többet foglalkozunk azzal, hogy új alkotmányt kell hozni.

Vajon mik lesznek a felvezető igazságai ennek az alkotmánynak?

Vajon képesek leszünk-e visszanyúlni valamiképpen István király gondolkodásához?

Mit nyavalyogtunk az elmúlt évek során, hogy az Európai-Unió alkotmányából kihagyták a kereszténységet, a keresztény értékeket. Mondhatom azt, hogy joggal háborodik föl az ember, a keresztény ember ezen. De azért legyünk óvatosak. Az, hogy az európai ember oda jutott ahol van, az abból adódik, hogy a keresztény értékek régen elillantak az életünkben. Mit akarunk mi itt keresztény értékekre hivatkozni, amikor lélekben nem vagyunk keresztények? Ennek ellenére jó, ha az eszmények megfogalmazódnak. De meggyőződésem, hogy Európa jövője teljes egészében ezen múlik, hogy ezek a keresztény értékek az egyes emberek életét meghatározzák-e, vagy sem.

Európa ma a világ végén kullog. Messze-messze lemaradtunk azoktól a népektől, akiket korábban hátrébb soroltunk. Egyszerűen azért, mert az új pogányság határozza meg a mindennapjainkat. Szembe kell ezzel nézni és nem felháborodni azon, amit végeredményben – bocsánat a szóért – jól odadörgöltek nekünk a pogány európai vezetők. Kohl kancellár mondta: “Európa ereje nem az eurón múlik, hanem az erkölcsön.” Gondolkodjunk. Nem az eurón múlik, hanem az erkölcsön. Ha az erkölcs nem lesz erős, akkor Európa sem lesz erős és hiába háborgunk azon, hogy Kína, Japán is megelőz és még a dekadens Amerika is előttünk jár. Egyszerűen azért, mert *az erőt az erkölcs adja.*

Az ünnep az élet felsőbb értelme.

Az európai törvényeket a keresztényektől elszakadva úgy hozták, hogy a lényeges az, hogy jogszerű legyen valami, nem baj ha nem erkölcsös. Hát mi ez? Jogszerű legyen, de az nem számít, ha nem erkölcsös. István király pontosan fordítva gondolkodott és határozta meg a jogot. Csak az lehet jogszerű, ami erkölcsi értékekre támaszkodik - mondta ő. Most, amikor majd új alkotmányt fogalmaznak meg, állítólag ebben a kereszténységre hivatkozás mindenképpen ott lesz. Örüljünk neki, de ez még semmit se old meg. Semmit.

Az élet kérdéseit az oldja meg, ami a szívünkben lejátsszódik.

Tud-e ünnepelni a szívünk?

Tudjuk-e keresni az élet felsőbb értelmét?

István királyra hivatkozva ez az Isten országa nélkül elgondolhatatlan. Isten előtti felelősségtudat nélkül ez semmis. Akkor bizony el kell gondolkodnunk.

Koppány kultusz Magyarországon.

Magyarországon új pogány rítusoknak, új pogány – majdnem, hogy azt mondhatnám, - vallásos megnyilatkozásoknak vagyunk a tanúi. Testvérek! Lehet itt lelkesedni. Lelkesedett is a fél ország, csak a mélyben húzódó problémákat mintha nem értené. Verőcén fölépítettek egy úgymond ökumenikus kápolnát. Egy nagy magyar család sarja az ennek a mozgóatója. Pogány elemek tömege található abban a kápolnában. Vigyázat! Még azt sem mondom, hogy rosszaságból történik ez, vagy gonoszságból, de vagy meggondolatlanságból, figyelmetlenségből, vagy tudatos. Ez valamiképpen a sámánizmus,

vagy mondják, az ősi magyar vallás, amelynek a koppányi, pogány elemeit még a templomos keresztények is lelkendezve fogadják és köszöntik.

Ma lesz Bugacon valamilyen ünnepség és a kalocsai érsek megy oda, mert rengeteg keresztény lesz ott. Sokkal többen, mint a mi templomainkban. Ott ilyen sámán vallási elemek vonultatnak fel. A kalocsai érsek kétségbe esve próbál valamit tenni, hogy a híveket megmentse ezek alól a hatások alól.

Vigyázat! Ma majdnem ugyanolyan harc folyik, mint István idején, István és Koppány között. Ma, amikor a kereszténységünk mintha gyengülne, ezek a sajátos, ősi magyarságra hivatkozó pogány elemek még mintha uralkodni kezdenének. Észre se vesszük, hogy az életünk támadtatott meg. A kereszténységünket lúgozza ki ez. Nem véletlen, a kereszténységétől eltávolodottak, vagy a keresztény hitükben meggyengültek nagy csodálattal fordulnak az ősi magyar szokások felé. István király ezeknek a veszélyességét ismerte föl és Európa kulturális szokásait, hagyományait igyekezett népe javára tudatosítani és elmélyíteni. Vagy lesz erős Magyarország és ez csak hitében és kereszténységében lehetséges, vagy nem lesz. Akkor hiába vagyunk az Unió tagja. Ezen a mai ünnepen ezeken nagyon tudatosan el kell gondolkodnunk.

István király kapcsolatot teremt nyugat és kelet között.

István király egyetlen volt az európai uralkodók közül akkor, aki nyugat és kelet között kapcsolatot tudott létesíteni. A magyarok voltak ennek a kapcsolatnak a vezetői. A jeruzsálemi zarándokház. Kinek jutott az eszébe akkor, hogy zarándokházat építsen Jeruzsálemben? Egy európai uralkodónak sem. Neki igen. Aztán zarándokházat építeni Rómában, Konstantinápolyban, Ravenna-ban, meg Aachen-ben. Kapcsolatot teremtett kelet és nyugat között úgy, hogy közben mi értékeket jelenítettünk meg, mert István Isten országában gondolkodott. Isten előtti felelősséggel gondolkodott az emberi személy méltóságáról, a hatalomnak a szerepéről és az uralomnak a milyenségéről.

Az emberi méltóság lényegét az adja, hogy Isten akarata vezet-e bennünket, mert az ember istenarcú lény. *A hatalom* csak szolgálhat. Ha nem szolgál, akkor visszaél és mindig az emberek kárára. *Az uralom* csak igazságot szolgáltat e világi értelemben. Ha nem ezt teszi, akkor elárulja a népet, a nemzetet.

Ezen a mai ünnepen ünnepeljünk.

Tudatosan gondoljuk át, miben is áll az életünk értelme?

Ne sajnáljuk odaadni az életünket Istennek,
mert újra meg kell tanulnunk imádni az Istent.

Ne sajnáljuk odaadni az életünket a haza szolgálatára,
mert újra meg kell tanulnunk szeretni a hazát.

Akkor újra erősek lehetünk ebben a világban is,
Isten előtt meg kegyelemben gazdagok.

+ A M E N +